

LES CLAUS DEL PODER

POLÍTICA ECONÒMICA

Carlos Cabrera

Director general de
l'Institut Cerdà

Recuperar la indústria, última oportunitat

Quan va arribar la crisi del 2008 van ser molts els que van trobar a faltar poder disposar d'un sector industrial fort i competitiu a Catalunya, amb capacitat de respondre amb més eficàcia i solvència que altres sectors econòmics al descens de l'activitat. Es va

veure que era necessari disposar d'un equilibri entre sectors econòmics. Tot i això, trobar i atreure indústries tractores i referents és extremadament complex i difícil a causa de l'enorme competència entre regions, països i administracions. Si bé no tots els països tenen aquesta possibilitat, Catalunya no tan sols està ben posicionada, sinó que disposa d'una història, infraestructures i teixit

industrial, empresarial i social, capaç de fer front a qualsevol projecte.

És cert que no podem oblidar el pes dels tòpics i la mateixa història que acompanya la indústria al nostre país, perquè formen part d'una percepció generalitzada d'un sector enfrontat al medi ambient, conflictiu en les seves relacions amb l'entorn i de difícil encaix geogràfic a molts territoris. Però aquesta imatge denota un gran desconeixement del que implica la indústria actual aquí. Avui la indústria significa investigació, desenvolupament social, innovació, exportació, arrelament al territori, i és sinònim de capacitat de resposta als processos de deslocalització, de retenció d'ocupació, i d'impuls i manteniment de la inversió.

Al centre de Catalunya tenim l'exemple més representatiu del que pot suposar la transformació i arrelament industrial del

país. El sector miner de la sal i de la potassa encapçala avui un projecte industrial únic a Europa, basat en la innovació, en l'alta tecnologia, en el compromís mediambiental i en la plena sostenibilitat, un projecte que genera 4.000 llocs de treball, que comporta una inversió privada ja feta de prop de 400 milions d'euros i que significa tornar a situar aquest país al mapa internacional dels recursos naturals. Aquest és el tren que tenim davant, una indústria moderna, compromesa amb l'economia circular i eficient.

No crec que sigui el moment de debatre si volem realment apostar pel sector industrial innovador com a font de riquesa i com a gran motor econòmic de la nostra economia o no. Titubejar, embolicar la troca i deixar que vagin desapareixent les poques iniciatives industrials que persisteixen és tant com generar la crònica d'una mort

anunciada.

Just ara, fa un segle que aquest mateix diari publicava el titular "L'or de Catalunya" per referir-se a la indústria de la sal i de la potassa. Aquests recursos naturals impliquen, en el cas de la sal, milers d'aplicacions industrials, i en el cas de la potassa, l'adob natural més demandat per l'agricultura al món.

D'aquesta manera, la multinacional Azko Nobel ja se n'ha adonat i s'ha anticipat a altres multinacionals firmant un acord amb la mineria del Bages per comercialitzar tota la sal que es produeixi al municipi de Súria en els pròxims trenta anys. Ara només queda que aquesta mateixa visió de futur es converteixi en una actuació concreta i decidida i que faci realitat una oportunitat única i irreplicable.